

Kjeld Olesen (S):

Hr. Ninn-Hansen var temmelig forarget over, at jeg har stillet et forslag til motiveret dagsorden om Christiania, og brugte derefter det yderste af sin taletid til udelukkende at snakke om Christiania. Lad mig føje til, at den samme hr. Ninn-Hansen var forsvarsminister på det tidspunkt, hvor man rømmede det store areal, hvorefter hr. Ninn-Hansens partifælle og efterfølger besluttede, at dette store område kun skulle bevogtes af ganske få fra et privat tilsynskorps.

Hr. Ninn-Hansen stillede mig spørgsmålet: hvad er egentlig en nødvendig forsinkelse? Og jeg tror, hr. Ninn-Hansen stillede spørgsmålet vel vidende, at det vil jeg naturligvis ikke være i stand til at svare konkret på. Det er heller ikke det, der er det afgørende. Det afgørende i det, vi diskuterer, er, at med vedtagelsen fra den 10. april sidste år pålægges det forsvarsministeren den 1. april uden tøven at gennemtvinge en øjeblikkelig rømning, hvis forsvarsministeren skal undgå, at der bliver rejst rigsretssag mod ham. Hvis vi når frem til en ny vedtagelse, er der skabt mulighed for at undgå en sådan konfrontation, idet der da bliver tale om, hvad man kan betegne som en normal og rolig juridisk procedure. Det er det, det drejer sig om.

Der har jo dagen igennem været stillet måske et rekordantal af dagsordensforslag og ikke mindst ændringsforslag. Når man lytter til de forskellige ordføreres indlæg, står det på nuværende tidspunkt ganske klart, at disse ændringsforslag ikke har chance for at få et flertal i folketinget. Og jeg kan være en smule forbavset over SF og visse andre, der er kommet frem med deres forslag, fordi det ligger klart, at hvis ikke der opnås et flertal i dag for en anden vedtagelse, så gælder 10. april-vedtagelsen fra sidste år med alle dens konsekvenser.

Det siger sig selv, at det dagsordensforslag, som jeg på mit partis vegne har fremsat i dag, er formuleret med megen omhu og med det sigte at skaffe et flertal for det her i dag. Derfor vil jeg på socialdemokratiets vegne anbefale, at man stemmer nej til de ændringsforslag, der er stillet. Jeg kan naturligvis på det varmeste anbefale det ændringsforslag, jeg selv har stillet, og jeg kan endelig anbefale, at man stemmer nej til de dagsordensforslag, der er fremsat af hr.

Svend Andersen (Rosk.a.), hr. Freddy Madsen, hr. Brusvang, hr. Wamberg og hr. Kurt Hansen. Jeg håber dermed, at jeg har husket hele papirbundtet.

Christophersen (V):

Jeg takker finansministeren og økonomiministeren og ikke mindst statsministeren for de bemærkninger, de er kommet med om nogle af de mere afgørende økonomiske problemer. Jeg vil godt komme med et par enkelte kommentarer, især til noget af det, som statsministeren sagde.

Statsministeren beskæftigede sig bl. a. med mulighederne for en indkomstpolitisk løsning, og jeg er tilfreds med, at statsministeren nu erkender nødvendigheden af, at vi meget hurtigt kommer i gang med forhandlingerne. Statsministeren brugte så det udtryk, at en sådan løsning forudsætter, at der skabes tillid først og fremmest hos lønmodtagerne, og jeg forstår godt, hvad statsministeren dermed sigter til, men det vil også nok være rigtigt at tilføje, at løsningen også må forudsætte tillid andre steder og ikke mindst i erhvervslivet til, at en indkomstpolitisk løsning er andet og mere end ord, at den også indeholder nogle realiteter. Derfor vil jeg godt sige både til statsministeren og til økonomiministeren, at venstre lægger megen vægt på, at vi nu i de kommende måneder gør os klart, ikke alene hvad der er den rent teoretiske målsætning, men også, hvad det er for midler, der rent faktisk skal anvendes. En del af disse midler bør efter venstres opfattelse være en kombination af det, vi har kaldt en pris- og lønpause, og så reelle indkomstskattelettelser. Derfor vil jeg også godt sige til statsministeren og også til andre i denne sal, der har beskæftiget sig lidt med venstres forhold til socialdemokratiets og de tre andre aftalepartiers holdning til finanslovsforslaget, at statsministeren skal ikke undervurdere den forskel, der efter vores opfattelse har været i vores holdning til dette finanslovsforslag, for der har jo været, og der er en forskel, som — den kom til udtryk ved afstemningerne i sidste uge — i det kommende finansår vel ligger på omkring 600 mill. kr., men som i næste finansår igen — og det er jo et vigtigt år, når vi taler om indkomstskattelettelser — kommer endnu højere op, og der er ingen idé i at sammenligne denne forskel i besparelser